Dosarul nr. 5r-5067/2025
4-25116289-12-5r-14082025

H O T Ă R Â R E

În numele Legii

13 noiembrie 2025 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău sediul Buiucani

În componența:

Președintelui ședinței, judecătorul Angela Vasilenco

Grefierului Alexandru Carp

Cu participarea:

Reprezentantului agentului constatator din cadrul INSP a IGP Evgheni Mangîr

În lipsa

Petiționarului Radic Bejenru

(în privința căruia au fost întreprinse măsurile necesare privind citarea legală)

examinând în ședința de judecată publică contestația depusă de **Bejenaru Radic data nașterii *******împotriva deciziei de sancționare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. DCT04 390311 din 24.07.2025, întocmit de către agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP, Roman Andreea, pe semnele contravenției prevăzute de art. 240 alin. (2) din Codul contravențional, prin care a fost sancționat cu amendă în cuantum de 15 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 750 lei, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare

c o n s t a t ă:

La 24.07.2025, agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP, Roman Andreea a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. DCT04 390311, prin care Bejenaru Radic a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (2) din Codul contravențional, fiind emisă decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale cu amendă în cuantum de 15 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 750 lei cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

În fapt, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie, în acţiunile lui Bejenaru Radic a fost reţinut că la data de 30.10.2024 ora 17:50 în mun. Chișinău intersec'ia str. Vadul lui Vodă - str. N.M.Spătaru, deplasându-se cu mijlocul de transport de model „ *****a neglijat semnalul de culoare roșie a semaforului, ignorând în consecinţă prevederile pct. 20 al Regulamentului circulaţiei rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009.

La 28.07.2025, petiţionarul Bejenaru Radic a depus o contestație împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria

şi nr. DCT04 390311 din 24.07.2025, prin care a solicitat admiterea contestației cu anularea procesului verbal.

În motivarea contestației a indicat că, *la 24.07.2025, agentul constatator al INSP al IGP Chișinău Roman Andreea a întocmit procesul verbal cu privire la contravenție prin care a fost sancționat cu amendă în mărime de 15 u.c. în baza art. 240 alin. (2) cod contravențional, ceea ce constituie 750 lei cu aplicarea sancțiunii complimentare 3 puncte de penalizare, imputându-i că la 30.10.2024 ora 17:50 aflându-se la volanul autoturismului ***** deplasându-se la intersecția str.Vadul lui Vodă șu str. N.M. Spătaru a ignorat prevederile pct.20) al Regulamentului circulației Rutiere neglijarea semnalului de culoare roșie a semaforului*

Nu este de acord cu procesul- verbal cu privire la contravenție seria DCT04 390311 din 24.07.2025 și decizia agentului constatator, deoarece consideră că nu a fost dovedită fapta contravenției. În acest sens, declară că nu a ignorat semnalul de culoare roșie a semaforului.

Consideră autorul contestației că nu există nici un comportament ilegal în acțiunile sale care s-ar încadra în contravenția ce i se impută și pentru care a fost sancționat cu amendă, mărimea totală a căreia constituie 750 lei, prevăzute de art.240 alin. (2) Cod Contravențional .

Solicită admiterea contestației cu anularea procesului verbal și încetarea procesului contravențional.

Instanța de judecată menționează că contestația și materialele dosarului contravenţional au fost expediate în adresa Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), fiind repartizate judecătorului Angela Vasilenco la 14.08.2025.

Reprezentantul agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP, delegat Mangîr Eugeniu, în cadrul ședinței de judecată a declarat că nu recunoaște contestația și susține procesul verbal cu privire la contravenție.

Petiționarul Bejenaru Radic, fiind citat despre data, ora, locul examinării cauzei, nu s-a prezentat nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa. Astfel, prin prisma prevederilor art.455 alin.(3) Cod contravențional, s-a dispus examinarea cauzei în absența acestuia.

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar petiționarul fiind citat la adresa fixată în contestație a opinat spre a nu se prezenta în instanța de judecată, în pofida cunoaşterii şi înştiinţării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei.

Examinând contestația, audiind poziția agentului constatator și verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu

menţiunile agentului constatator şi materialele dosarului contravenţional, instanța de judecată reține următoarele.

Instanţa statuează că contestația împotriva deciziei inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. DCT04 2390311 din 24.07.2025 a fost depusă de către petiționar la 28.07.2025, fiind înregistrată în cancelaria Direcției Patrulare Centru a INSP a IGP cu nr. „5544” la 28.07.2025, cu respectarea termenului de 15 zile, prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

În drept, instanţa notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din cod, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

La fel, din conţinutul art. 400 alin. (1) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art. 228–243 se constată şi se examinează de către poliţie.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în

primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. DCT04 390311 din 24.07.2025.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din *alt act care stabileşte identitatea persoanei*, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum şi informaţii despre instituţia bancară şi despre modul de plată a amenzii, iar decizia de sancţionare este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, astfel nu pot fi reţinute obiecţii privind descrierea suficientă a faptei.

În continuare, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 din Codul contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în *prezenţa* făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul-verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

La fel, a fost descrisă modalitatea executării sancţiunii cu amendă şi garanţiile legale despre dreptul de a plăti jumătate din amendă dacă amenda este plătită în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, după cum reiese din art. 34 alin. (3), despre care a fost informat petiţionarul în contextul prezentării drepturilor şi obligaţiilor sale, incluse pe partea verso a procesului-verbal, argumente prin care se resping alegaţiile privind admiterea unor încălcări ale drepturilor sale.

Respectiv, instanța de judecată menționează că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezența petiționarului Bejenaru Radic fapt confirmat prin semnătura acestuia la toate rubricile din procesul verbal.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actului contestat nu a fost înlăturată, în privinţa căruia se atestă o prezumție de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa, iar prin prisma constatărilor expuse *supra*, va respinge alegaţiile apărării expuse în contestaţie, or din probele anexate s-a stabilit contrariul, atât referitor la dubiile privind certificarea metrologică a aparatului utilizat, cât şi privind dreptul agentului constatator de a fixa o contravenţie.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul *(*cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: *procesul-verbal cu privire la contravenție, fotografii, înscrisuri* etc.

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe *baza constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, în prezența făptuitorului sau în absența lui, iar interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. DCT04 390311 din 24.07.2025, face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Astfel, instanța remarcă că petiționarul Bejenaru Radic a fost sancționat în temeiul art. 240 alin. (2) din Codul contravențional, potrivit căruia, constituie contravenție, neglijarea de către conducătorul de vehicul a semnalului de interzicere al semaforului sau a gestului de interzicere al agentului de circulaţie.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul – verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional: - *solicitarea privind depunerea declarației cu privire la identitatea conducătorului mijlocului de transport în momentul săvârşirii contravenţiei fîn acesta fiind înscrise datele de identitate a lui Bejenaru Radic; - 2 planşe foto* (color) de format A4, care atestă deplasarea mijlocului de transport cu n/î ***** *la semnalul roşu al semaforului; - certificat de conformitate nr. CET13 C240423-2; - cazier contravențional eliberat pe numele lui Bejenaru Radic în care sunt înregistrate multiple încălcări; - procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr.DCT04 390311 din 24.07.2024*, prin care se descrie fapta petiţionarului, modul comiterii, agentul constatator, data şi locul comiterii faptei, data şi locul întocmirii actului contestat, precum şi sancţiunea aplicată în cuantumul minim de 15 unităţi convenţionale și 3 puncte de penalizare.

La caz, instanța de judecată reține că Bejenaru Radic la data de 30.10.2024, ora 17:50, aflându-se la intersecția străzilor Vadul lui Vodă cu N.M. Spătaru , la volanul automobilului de model *****, a neglijat semnul de interziere a semaforului de culoare roșie, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 240 alin. (2) Cod contravențional.

Este de menționat faptul că la materialele cauzei de către agentul constatator au fost anexate două planșe foto, prin care se demonstrează faptul că, Bejenaru Radic la data de 30.10.2024, ora 17:50, aflându-se la intersecția străzilor Vadul lui Vodă cu N.M. Spătaru , la volanul automobilului de model *****,a neglijat semnul de interziere a semaforului de culoare roșie.

Di imaginile foto se vede cum automobilul petiționarului Bejenaru Radic s-a deplasat înainte în timp ce celelalte erau stopate.

Respectiv, instanţa statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr fapta incriminată a avut loc, adică mijlocul de transport nominalizat, a fost condus la data indicată şi pe porţiunea de drum indicată cu neglijarea semaforului de culoare roșie

şi anume de către petiţionar, cu vinovăţie, chiar dacă ultimul a invocat în contestația s-a că nu a neglijat semnalul roșu al semaforului, poziţie pe care instanţa o tratează critic.

Mai mult ca atât la momentul întocmirii procesului verbal acesta a semnat la toate rubricile inclusiv rubrica nr.18 „Recunosc săvârșirea contravenției și accept sancțiunea stabilită.

La fel a completat solicitarea privind depunerea declarației cu privire la identitatea contravenientului vehiculului în momentul comiterii contravenției notând în aceasta datele sale de identitate.

În consecutivitate, instanța apreciază că, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. DCT04 390311 din 24.07.2025, nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, or acesta reprezintă şi convingerea agentului constatator despre comiterea unei contravenţii, iar din acesta denotă că la volanul mijlocului de transport s-a aflat nemijlocit subiectul contravenției, adică petiţionarul Bejenaru Radic.

Astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate petiționarului, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenţiei prevăzute la art. 240 alin. (2) din Codul contravenţional.

Mai mult ca atât, în vederea calificării corecte reţinute de agentul constatator, în drept, instanţa argumentează prin faptul că potrivit pct. 20) al Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, menţionat în procesul-verbal cu privire la contraveţie, semnalul de culoare roşie interzice trecerea.

Instanța mai precizează în subsidiar de asemenea că, fapta săvârșita de petiționar, transpusă probele analizate *supra*, au fost înregistrate şi obţinute de către agentul constatator cu aparatul certificat și omologat, fiind admis pentru utilizare, iar certificatul eliberat, se confirmă că persoana care a constatat fapta contravenţională a finalizat cursul de intruire privind setarea şi utilizarea echipamentului laser de măsurare a vitezei.

Totodată, legalitatea utilizării acestui dispozitiv tehnic este stabilită prin pct. 47 al Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 965 din 17 noiembrie 2014 cu privire la aprobarea Regulamentului privind organizarea şi funcţionarea Sistemului

automatizat de supraveghere a circulaţiei rutiere *„Controlul traficului”* şi modificarea Concepţiei Sistemului automatizat de supraveghere a circulaţiei rutiere *„Controlul traficului”*, potrivit căruia, mijloacele tehnice certificate sau mijloacele tehnice omologate şi verificate metrologic dotate cu opțiuni de înregistrare foto şi/sau video se utilizează pentru *fixarea probelor* privind încălcările din domeniul circulației rutiere.

Aplicând aceste dispoziții normative la speță, instanța apreciază că, agentul constatator a avut dreptul de a utiliza mijlocul tehnic certificat la constatarea contravenției, iar în condițiile art. 425 alin. (2) și (5) din Codul contravențional, planşa fotografică a fost admisă corect în calitate de probă de către acesta.

Totodată, instanța de judecată reflectă că, petiționarului i s-a acordat în mod efectiv posibilitatea de a propune orice alte probe ar fi considerat necesare în combaterea celor reținute de agentul constatator și de a-şi expune argumentele în apărare, în cadrul unei proceduri contradictorii, însă la caz nu şi-a prezentat nici o probă pertinentă în puterea de a răsturna cele constatate şi probate de agentul constatator.

La fel, instanţa mai apreciază că mijloacele tehnice la care a recurs agentul constatator pentru constatarea contravenţiei, au fost utilizate în corespundere cu actele normative expuse *supra*, doar în contextul constatării unei contravenţii flagrante, fiind unica metodă tehnică admisibilă şi incontestabilă de dovedire vinovăţiei persoanei în acest caz, iar astfel, nu s-au stabilit argumente că agentul constatator ar fi reglat camera respectivă pentru a obţine imagini cu făptuitorul, dacă ultimul ar fi circulat conform prevederilor Regulamentului de Circulație Rutieră.

De altfel, potrivit art. 54 alin. (2) din Constituţie, exerciţiul drepturilor şi libertăţilor nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internaţional şi sânt necesare în interesele securităţii naţionale, integrităţii teritoriale, bunăstării economice a ţării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă şi infracţiunilor, protejării drepturilor, libertăţilor şi demnităţii altor persoane, împiedicării divulgării informaţiilor confidenţiale sau garantării autorităţii şi imparţialităţii justiţiei.

Astfel, inclusiv în speţă, instanţa a apreciat corectitudinea constatării faptei şi necesitatea sancţionării făptuitorului prin analiza mijloacelor de protejare a interesului public în cauză şi respectiv prin asigurarea unor măsuri care să nu implice vreo limitare a drepturilor omului ori ca limitarea necesară să fie cât mai redusă, constatând că petiţionarul nu a fost restrâns în anumite drepturi şi libertăţi.

Mai mult, instanţa constată că de către agentul constatator a fost asigurată şi proporționalitatea dintre mijloacele utilizate – cuantumul amenzii aplicate, și scopul urmărit – prevenirea unui pericol public din care pot rezulta alte consecinţe

grave orientate împotriva altor participanţi la trafic, având în vedere că făptuitorului i-a fost stabilită o sancţiune pecuniară în cuantumul minim aplicabil, adică de 15 unităţi convenţionale, iar ca urmare, sancționarea făptuitorului/petiționarului nu s-a făcut în scop abuziv, ci doar reieşind din faptul că agentul constatator l-a recunoscut vinovat pe acesta de săvârșirea faptelor astfel cum au fost descrise în procesul-verbal de contravenție.

De asemenea, instanța remarcă că, procesul-verbal cu privire la contravenție fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate.

În acest sens este de remarcat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției, iar în așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt si de drept se regăsesc în orice sistem de drept şi de principiu, Convenția nu derogă de la acestea, dar în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un prag anumit.

În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței*, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, par. 16, hotărârea din 20 martie 2001).

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului-verbal şi adoptarea deciziei de sancţionare este temeinică.

Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, care nu au fost răsturnate în cazul de față, iar în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar petiționarului i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal, însă nu a reușit să răstoarne aceste prezumţii de care se bucură decizia contestată, denotă comiterea certă şi cu vinovăţie a faptei contravenţiei de către făptuitorul Bejenaru Radic.

Pe lângă aceasta, instanța nu a mai determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională, iar în aceste circumstanțe de fapt și de drept, contestația depusă de Bejenaru Radic împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. DCT04 390311 din 24.07.2025, adoptată de către agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP, Roman Andreea, pe semnele contravenției prevăzute de art. 240 alin. (2) din Codul contravențional, urmează a fi respinsă ca fiind nefondată.

În baza materialelor cauzei contravenţionale și având în vedere prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 448, 460, 462 şi 463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge contestația depusă de **Bejenaru Radic** împotriva deciziei de sancţionare cu amendă în mărime de 15 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 750 lei, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. DCT04 390311 din 24.07.2025, adoptată de agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP, Roman Andreea, pe semnele contravenției prevăzute de art.240 alin.(2) din Codul contravențional, ca nefondată.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în Curtea de Apel Centru în termen de 15 (cincisprezece) zile prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Angela Vasilenco**